

யாழ்

கோட்டை முற்றுகையை உடைக்க மண்டைதீவில் இருந்து முன்னேறிய படைமீனரின் ஒரு பகுதி மீனர் புவிகளின் தாக்குதல் காரணமாக கோட்டைக்குள் புகுந்துகொண்டனர்.

முற்றுகையை உடைக்க நினைத்து தாமே முற்றுகைக்குள் சிக்கிக் கொண்டனர் அவர்கள்.

முற்று மாதங்களாக நீடித்த முற்றுகையை எப்படியாவது முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தேயாக வேண்டும். என்ன செய்யலாம்? ஏது செய்யலாம்? என்ற படைத்தரப்பு யோசனையில் முழுகிக் கிடந்தது.

விமானத் தாக்குதல்களையே படைமீனர் மலையாக நம்பியிருந்தனர். ஆனால் விமானத் தாக்குதல்கள் மத்தியிலும் புவிகள் முற்றுகையைத் தொடர்ந்தனர்.

அதன் பின்னர்தான் இரசாயனக் குண்டுக்கூட அல்ரோ விமானம் யாழ் நகர் நோக்கி அனுப்பிவைக்கப்பட்டது.

25றகு மேற்பட்ட குண்டுகளை அல்ரோ யாழ் நகரில் விசியது. புவிகளின் காவலர்கள் என்று கருதப்படும் பகுதிகளை இலக்கு வைத்து குண்டு போட்டது. குண்டுகள் நகரில் கட்டடங்களை நசாமைக்கிவை தவிர, புவிகளின் பதங்கு நிலைகளைத் தக்கக் முடிய வில்லை.

விமானத் தாக்குதல்களிலும், மண்டைதீவில் இருந்து முன்னேறிய படைமீனரது தாக்குதல்களிலும் பல நூற்றாண்டுகளாக புவிகள் பலியாகி விட்டதாக இலங்கை அரசு கூறிக் கொண்டிருந்தது.

* கோட்டை முற்றுகையை புவிகள் ஆரம்பித்த பின்னர் புவிகள் தரப்பில் கொல்லப்பட்டதாக அரசு வெளியிட்ட எண்ணிக்கைகளைக் கூட்டப் பார்த்தால் ஒட்டுமொத்தமாகப் புவிகள் இயக்க உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையையும் தாண்டிவிடும்.

நினைவு நாள்

தில்பனின் நினைவு நாள் நெருங்கி வருகிறது. அதனை முன்னிட்டு யாழ் கோட்டை முகாம்து இறுதித் தாக்குதல் ஒன்றை, உக்கிரமாகத் தொடுக்கப் போகிறார்கள் புவிகள், என்ற தகவல் அரசின் புலனாய்வுப் பிரிவினருக்கு எட்டியது. அது அரசுக்கு போனது.

அவ்வாறு முர்க்கமான தாக்குதல் நடத்தப்பட்டால் தாக்குதல்க்க முடியுமா? இல்லையா? என்று யோசித்தனர்.

வான் மாரக்கமாகவோ, தரை மாரக்கமாகவோ விதியோகம் நடத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறது யாழ் கோட்டை முகாம்.

இவ்வாறான ஒரு முகாமைத் தொடர்ந்து தக்க வைப்பது இராணுவ ரீதியில் சாத்தியமானதல்ல எனவும் படை அதிகாரிகள் நினைத்தனர்.

"எப்படியிருந்தபோதும் யாழ் கோட்

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

கிண்டல் செய்யும். போரில் தோல்வி கண்டு விட்டதாக பிரசாரம் செய்யும்.

ஆகவே முடியுமானவரை புவிகளின் முற்றுகையை உடைத்து அவர்களை விரட்ட நடவடிக்கை எடுக்குமாறு களத் தளபதிகளுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவிட்டது.

படைமீனரால் கைப்பற்றப்பட்ட மண்டைதீவு கடற்கரையோரப் பகுதியில் நிலை கொண்டிருந்த படைமீனர்து தினமும் இரவில் புவிகள் தாக்குதல் நடத்தியவண்ணம்

இறுதித் தாக்குதல்

கோட்டைமதில்மேல் காவலுக்கு திறரும் படைமீனரை நோக்கியும் புவிகள் தாக்கினார்கள்.

தில்பனின் நினைவு நாளை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தபோது புவிகளின் அணிகள் இடையேயும் எப்படியாவது கோட்டையை பிடித்தே தீருவது எனும் உத்தேசம் ஏற்பட்டிருந்தது.

105 நாள் முற்றுக்கை

இருந்தனர்.

கடற்பகுதியில் வைத்தும் தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டன.

யாழ் கோட்டை முற்றுகையைத் தகாப்படுத்தும், யாழ் நகரையும் படைமீனர் கைப்பற்றி விடுவார்கள் என்று அரசாங்க பிரசார சாதனங்கள் கூறிக் கொண்டிருந்தன.

இதற்கிடையே போர்க்களச் செய்திகளை அரசாங்கம் எப்படியெல்லாம் திரிப்படுத்தியது என்பதற்கு ஓர் உதாரணமாக அறிவிப்பு ஒன்று வெளியானது.

"யாழ் கோட்டை முற்றுகை முறியடிக்கப்பட்டது. மதுபுகை கோட்டைப் பகுதி அரசு தரப்புக்கிடம்

கோட்டையில் புவிக்கொடி

தில்பன்

கோட்டை மதில்மேல் புவிகள் தாவி ஏற முற்பட்டனர். அவர்களில் சிலர் மதில் காவலுக்கிருந்த படைமீனரால் கட்டு வீழ்த்தப்பட்டனர்.

அவர்களது சடலங்களை புவிகளால் மீட்க முடியவில்லை. அப்படியே கிடந்தன. "1990 செப்டம்பர் 26ம் திகதி தில்பனின் நினைவு தினம் அந்த தினத்தில் யாழ் கோட்டை எழைக்கமிடு இருக்க வேண்டும். அங்கு புவிக்கொடி ஏற்ற வேண்டும்!" என்று தர்மானித்தனர் புவிகள்.

அதே நேரம் படைமீனரும் புவிகளின் பாரிய தாக்குதலை எதிர்கொள்ளும் வழி வகைகள் பற்றி முடிவு செய்திருந்தனர்.

எதிர்ந்து நிற்க முடியாவிட்டால் யாழ் கோட்டையைக் கைவிட்டு மண்டைதீவை

தயார் நிலையில் வைக்கப்பட்டது. இப்பாறை முன்னர் கழிவு அகற்றப் பயன்பட்டது. செப்டம்பர் 25ம் திகதி யாழ் மாவட்ட தளபதி பாணு தலைமையில் இறுதித் தாக்குதல் ஆரம்பமானது.

நள்ளிரவு 12 மணியளவில் புவிகளின் சொந்தத் தயாரிப்பான பாரிய மோட்டார் ஷெல்கள் கோட்டை முகாமை நோக்கி சரமாரியாக ஏவப்பட்டன.

பாரிய சத்தத்துடன் கோட்டைமீன் கொத்தளங்கள் சரிந்துவிடும் விதமாக ஷெல்கள் உள்ளே விழுந்து வெடித்தன.

எதிர்மார்த்து சரிதளம். புவிகள் தாக்குதலை உக்கிரமாகத் தொடுத்து விட்டனா என்பது உள்ளிருந்த படைமீனருக்கு தெரிந்ததுவிட்டது.

யாழ் கோட்டையைத் தக்கவைக்க முயன்று நேற்றால், உள்ளே இருக்கும் படைகள் அழிய நேர்வது.

அப்படி திகழ்ந்தால் தென்னிலங்கையில் பெரும் நெருக்கடியை எதிர்கொள்ள வேண்டிய வரும். முகம் கொடுக்க அரசால்

யாழ் கோட்டைக்குள் இருந்த முக்கிய ஆயுத தளபடங்களை படைமீனர் எடுத்துச் சென்றனர்.

ஆர். பி. ஜிக்கன், ரி. 56 ரக துப்பாக்கிகள், எல். எம். ஜிக்கன், பெரும் தொகையான ரவைகள் என பலவகையான கோட்டைக்குள் இருந்து கைப்பற்றப்பட்டன.

கோட்டை முற்றுகைக் காலத்தில் கோட்டை மதில்மேல் ஏறி பவியான புவிகளின் எழும்கூடுகளும், சீக்கூடங்களும் மதிவோரங்கள் விழுந்து புவிகளால் மீட்கப்பட்டன.

கொடி

1987 செப்டம்பர் 26ம் திகதி காலல 10.48க்கு தில்பனின் உடிர பிரிந்தது. 1990 செப்டம்பர் 26ம் திகதி காலல 10.48 க்கு யாழ் கோட்டையில் புவிகளின் யாழ் மாவட்ட தளபதி பாணு புவிக் கொடியை ஏற்றிவைத்தார்.

யாழ் கோட்டையைக் கைவிட்ட பின்னர் அதற்கு அரசாங்கமும், படைத்தரப்பும் பல காரணங்கள் கூறின.

"கோட்டைக்குள் பெருந்தொகையான பணமும், நகைகளும் இருந்தன. அவற்றைக் கைப்பற்றவே புவிகள் திட்டமிட்டிருந்தனர். நாம் அவற்றைக் காப்பாற்றிவிட்டோம்" என்றனர்.

கோட்டை வங்கியில் பணமும், நகைகளும் இருந்தன என்றாலும், அதனை குறிவைத்து பாரியதாக்குதல் நடத்து மளவுக்கு பெரும் தொகையாக இருக்க வில்லை.

"யாழ் கோட்டை இராணுவரீதியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது அல்ல. அங்கிருந்து வெளியேற வேண்டும் என்று முன்னரே முடிவு செய்திருந்தோம்!" விளக்கம் யாழ் நகர்ப்பகுதி புகைப்பேசி என்னும் கூறப்பட்டது.

யாழ் கோட்டையை கைப்பற்றிய புவிகள் பின்னர் அதனை படிப்படியாக தரைமட்டமாக்கினர்.

அவ்வாறில்லாமல் இன்று யாழ் கோட்டை இருந்திருக்குமானால், யாழில் உள்ள படைமீனருக்கு பலமான தளமாக விளங்கியிருக்கும்.

யாழ் கோட்டையை இழந்தது அப்போதைய நிலையிலும், தீண்டகால நோக்கிலும் அரசுக்கு ஏற்பட்ட பாரிய இழப்புத்தான். எனினும் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வர வில்லை.

இலங்கை அரசுக்கும், புவிகளுக்கும் இடையிலான போரில் முதலாவது தீண்ட முற்றுகை யுத்தம் யாழ் கோட்டை யுத்தமாகும்.

யாழ் கோட்டை வீழ்ந்ததை முன்னிட்டு புவிகளின் தலைமைச் செயலகம் அறிக்கை ஒன்றை விடுத்திருந்தது.

"300 வருடகாலங்களுக்கும் மேலாக தமிழ் மக்களை ஆக்கிரமித்து நின்ற ஆக்கிரமிப்புச் சின்னங்களில் ஒன்றான யாழ் கோட்டை இன்று அதிகால எம்மால் கைப்பற்றப்பட்டது.

என்ன விலை கொடுத்து இதைக் கைப்பற்றுவோம் என்ற எமது உறுதி மொழியை திறவேற்றிவிட்டோம்!" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

அரசின் அறிக்கை

அன்றைய பாதுகாப்பு ராஜாங்க அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜயதன், சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் தொடர்பு கொண்டனர்.

"யாழ் கோட்டையை உங்களிடம் ஒப்படைக்கிறோம். யாழ் பொது மருத்துவமனை இயங்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள்!" என்று கேட்டுக் கொண்டனர்.

விழுந்தும் மீசையில் மன்பட வில்லை" என்ற கதைக்கு ஒப்பானதே ரஞ்சனின் அறிவிப்பாகும்.

அரசாங்கம் என்னதான் சமாதானம் கூறியபோதும், எதிர்க்கட்சிகள், "அரசு தோல்வி கண்டுவிட்டது. கோட்டையை புவிகளிடம் இழந்துவிட்டது!" என்றே பிரசாரத்தை முடுக்கிவிட்டன.

யாழ் கோட்டையைக் கைப்பற்றிய உச்சரகத்தோடு அடுத்த கட்டத் தாக்குதல்களுக்கு புவிகள் அணிகள் தயாராகின.

(தொடர்ந்து வரும)

வீழ்ந்தது யாழ் கோட்டை

டைவை கைவிட்டோம். புவிகளின் முற்றுகையை முறியடித்து அவர்களை விரட்டியுட்போம்!" என்று அரசாங்கம் சூளுரைத்துக் கொண்டிருந்தது.

அதனால், யாழ் கோட்டையை மேலும் சில மாதங்களுக்காகியும் வைத்திருந்து விட்டு பின்னர் கைவிடலாம் என்பதே அரசாங்கத்தின் திட்டம்.

இல்லையெனில் எதிர்க்கட்சிகள்

வந்துவிட்டது!" என்று கூறியது அந்த அறிவிப்பு.

மண்டைதீவில் இருந்து கடற்பாறை ஊடாக நகரந்த படைமீனர் புவிகளுடனான சண்டையில் யாழ் கோட்டைக்குள் பின்வாங்கினார்கள்.

அதனைத்தான் யாழ் கோட்டை கைப்பற்றப்பட்டது என்று அறிவித்தது அரசாங்கம்.

நோக்கிப் பின்வாங்குவது என்று முடிவு செய்திருந்தனர்.

கோட்டையை கைவிட நேர்ந்தால், எவ்வாறு பின்வாங்குவது, ஆயுத தளபடங்களை எப்படி கொண்டு செல்வது என்பது பற்றியும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

மண்டைதீவை நோக்கியிருந்த கடற்கரையோரமாகச் சீமெந்திட்டிருந்த முடிவைக்கப்பட்டிருந்த பின் கவு அகற்றப்பட்டு

இராணுவத்தினருக்கு உதவினர். படகுகள், மற்றும் காற்றடைத்த ரப்பர் படகுகள் போன்றவற்றின் உதவியுடன் மட்டுமன்றி, கையால் துடுப்பு வலித்துப்படியும் படைமீனர் மண்டைதீவுக்கு அருகிலுள்ள சிறுத்தீவு நோக்கிச் சென்றனர்.

கோட்டை மதில் அருகே எணிகளை வைத்து ஏறிய புவிகள் கோட்டைமீன் உட்புறத்தில் குதித்தனர். இதனையடுத்து கோட்டைமீன் உட்புறத்தில் படைமீனரும் புவிகளும் மோதினர்.

யாழ் கோட்டையைக் கைவிட்டுச் செல்லும் படைமீனர் ஆயுத தளபடங்களை கொண்டு செல்லாமல் தடுப்பதற்காகவே வெளியேறிய படைமீனரை நோக்கி புவிகள் தொடர்ந்து தாக்கினார்கள்.

ஆனால் புவிகளின் தடுப்பு முயற்சியை முறியடித்து பெரும் தொகையான ஆயுத தளபடங்களுடன் மண்டைதீவுக்கு அருகிலுள்ள சிறுத்தீவுக்கு படைமீனர் சென்றடைந்தனர்.

செப்டம்பர் 26ம் திகதி அதிகால 3.30 அளவில் யாழ் கோட்டை முற்றாக புவிகளின் கையில் வீழ்ந்தது.

சிறுத்தீவு நோக்கிச் சென்ற படைமீனரை நோக்கியும் புவிகள் தாக்கத் தொடங்கினார்கள்.

சரியாக 105 நாட்கள் நடைபெற்ற முற்றுகையுத்தத்தின் பின்னர் கோட்டையைக் கைப்பற்றினர் புவிகள்.

இறுதி நாள் மோதலில் புவிகள் தரப்பில் வென்ற பவியான இரண்டாம் லெப்டினன்ட் சிசிவியா (யூஜினா பகீரதகுமார் - மன்னார்) லெப்டினன்ட் தருளன் (இராசகுமார தேசன்-வதிர்) ரகு (மொழைமோட் சாரதகுமார்-கட்டுடை) ஆகியோர் பலியாகின.

வாரமலா தினமுரசு

ஆக.16-22,1998